

функцій.

Серед суб'єктів зовнішніх аграрних правовідносин передусім виділяють фізичних осіб, яких можна поділити на дві групи:

- а) особи, що мають статус приватного підприємця;
- б) особи, що його не мають [4].

Отже, юридичні ж особи – учасники зовнішніх аграрних правовідносин – можуть бути створені у будь-якій організаційно-правовій формі, предмет їх діяльності може й не належати до сільськогосподарської. Суб'єктами зовнішніх аграрних правовідносин також можуть виступати органи державної влади та органи місцевого самоврядування, що мають статус юридичної особи.

Література

1. Про сільськогосподарську кооперацію: Закон України від 17.07.1997 № 469/97-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/469/97-%D0%B2%D1%80>
2. Жушман В. П. Аграрне право України: підруч. / В. П. Жушман. – Х.: Право, 2010. – 296 с.
3. Погрібний О. О. Аграрне право України: підруч. / О. О. Погрібний. – К.: Істина, 2007. – 448 с.
4. Склад (структура) аграрних правовідносин. Підстави їх виникнення, зміни та припинення [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://mybiblioteka.7su/tom2/1-82825.html>

УДК 346.545

Калайда В. В., студент,
Київський університет права НАН України, м. Київ
Науковий керівник: Твердохліб Ю. В., асистент

АНТИМОНОПОЛЬНА ПОЛІТИКА КРАЇН ЄВРОПИ

Формування антимонопольної політики держав світу почалося з того, що навколо них формувалась негативна громадська думка, яка вимагала захисту споживачів від свавілля монополістів, обмеження діяльності останніх.

Антимонопольна політика в Данії та Чехії

Управління з питань конкуренції Данії регулярно надає інформацію про поточні та майбутні зміни законодавства в сфері конкуренції та державних закупівель [1].

У Данії згідно з параграфом 7 консолідованого Закону про конкуренції заборони, встановлені щодо укладення угод компаній, які прямо або побічно мають на меті або результатом обмеження конкуренції, не застосовуються до договорів і узгоджених дій між підприємствами, в

разі, якщо підприємства мають сукупний річний оборот менше 1 мільярда датських крон і сукупну частку на ринку менше 10 % від загального обсягу ринку продукту або послуги менш ніж на 10 % або мають загальний річний оборот менше 150 мільйонів данських крон.

Управління із захисту конкуренції Чехії є державним наглядовим органом для публікації держзакупівель. Метою Управління є досягнення, головним чином через прийняття рішень про правила проходження процедур закупівель, вільної і відкритої конкуренції між постачальниками, а також вибір кращих пропозицій, позбавлених будь-якої дискримінації. Кінцевою метою є збереження державних коштів. Сторони повинні розглядати окремі тендери відповідально і припиняти випадки порушення закону про державні закупівлі. Здебільшого це стосується багатомільйонних контрактів, укладених без проведення конкурсних процедур (навмисне або з необережності).

У разі виявлення Управлінням порушення закону, воно вибирає заходи щодо виправлення становища, такі, як відновлення несправедливо виключеного претендента в конкурсний процес або скасування всього конкурсу. У разі, якщо контракт буде виконаний до того моменту, коли Управління знайшло ознаки порушення законодавства, воно не може нав'язувати заходи щодо виправлення становища, і застосовує тільки штрафи.

Особливо жорстко переслідуються картельні змови на торгах між учасниками. Особливо варто відзначити, що Управління допомагає вітчизняним постачальникам у випадках дискримінації останніх на зарубіжних тендерах [2].

Антимонопольна політика у Франції

Особливістю відрізняється і антимонопольна (швидше, однак, про-монопольна) політика регулювання галузевих структур у Франції. Тут у післявоєнний період у відповідності до політики уряду передбачалося створення в кожній галузі 1-2 великих підприємств (національних лідерів), які повинні були захищати середні і дрібні підприємства – своїх постачальників і споживачів. Передбачалося також створення регіональних урядових агентств для надання допомоги цим великим підприємствам у разі банкрутства.

У 1980-ті роки національним лідерам відводиться роль експертів у окремих секторах ринку, що дозволяє їм бути конкурентоспроможними в цих нішах ринку. 1990-ті роки характеризуються як політика «ніш»: відбувається надання державної допомоги окремим галузям – нішах економіки – для забезпечення вертикального потоку продукції. Політика уряду спрямована на стимулювання злиттів, заохочення НІ-ОКР, виробництва на експорт, фінансування урядом інвестицій, підготовки робочої сили, збільшення державних закупівель товарів приватних фірм. Конкурентна (антимонопольна) політика не видається значущою. Однак

незаконними вважаються:

- колективні обмеження торгівлі;
- зловживання домінуючим становищем;
- контроль рівня роздрібною ціни;
- дискримінація покупців.

До органів регулювання у Франції належать: Комісія з конкуренції і Міністерство економіки, які в основному контролюють злиття і поглинання [2].

Отже, антимонопольне законодавство в Німеччині, Франції та Данії передбачає чіткі процедури недопущення обмеження конкуренції та відрізняється високим ступенем відповідальності винних за вчинення протиправних дій.

Розпад «соціалістичного табору» поставив перед новими країнами одне з необхідних завдань: створити своє антимонопольне законодавство, забезпечити його дотримання з тим, щоб дати простір для розвитку конкуренції та обмеження монополізму.

Література

1. Нормативные акты иностранных государств [Електронний ресурс].– Режим доступу: http://www.ved.gov.ru/exportcountries/dk/about_dk/laws_ved_dk/?action=showproduct&id=4287&parent=0&start=1

2. Государство и фирма: способы взаимодействия [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.intuit.ru/studies/courses/1071/193/lecture/5037?page=6>

УДК 343.37(477)(043.2)

Кікто А. В., Федорчук А. І., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Муляр Г. В., к.і.н.

ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ РЕЙДЕРСТВУ В УКРАЇНІ

Сучасна економічна ситуація зумовила серед розвитку підприємництва безліч негативних напрямків, серед яких збільшення на споживчому ринку частки великого бізнесу, що здійснюється шляхом монополізації і поглинання часток малого бізнесу, а, отже, для малого бізнесу здійснення підприємницької діяльності, що цілком закономірно, – це наявне конкурентне середовище і роками вироблені методи «боротьби». Через ці фактори відбувається незаконна взаємодія між конкурентами, і в результаті стимулюється рейдерство.

Актуальність даної теми зумовлена тим, що Україна, в силу недосконалості законодавства, корумпованості та нехтуванням правилами етики у вітчизняному бізнесі, переживає реальний розвиток рейдерства.